

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
Secția penală și pentru cauze cu minori
Dosar penal nr. 790/62/2014

ÎNCHEIERE

Sedința publică din 2 aprilie 2014

Instanța constituită din:

Complet de judecată CC3:

Președinte – AD- judecător

Grefier – DC

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public – procuror MR– din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T. – Serviciul Teritorial Brașov

Pe rol fiind soluționarea contestației formulate de către PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE – D.I.I.C.O.T. – SERVICIUL TERITORIAL BRAȘOV împotriva sentinței penale nr. 69/S pronunțată de Tribunalul Brașov la data de 28 februarie 2014 în dosar nr. 790/62/2014.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în conformitate cu dispozițiile art. 369 Noul Cod de procedură penală.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă intimatul – condamnat AAM, asistat de avocat CO în substituirea apărătorului din oficiu, avocat DC.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Instanța, din oficiu, potrivit art. 475-476 Noul Cod de procedură penală, pune în discuția părților admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: **dacă infracțiunile prevăzute de art. 323 din Codul penal din 1968 și art.8 din Legea 39/2003 (în reglementarea dinaintea modificărilor aduse prin Legea nr.187/2012 și Legea nr. 255/2013) își găsesc corespondent în art. 367 alin. 1 din Noul Cod penal sau dimpotrivă sunt dezincriminate deoarece legiuitorul a înțeles să incrimineze în dispozițiile art. 367 alin 1 Noul Cod penal numai infracțiunea prevăzută de art. 7 din Legea 39/2003 (în reglementarea dinaintea modificărilor aduse prin Legea nr.187/2012 și Legea nr. 255/2013).**

Reprezentanta Ministerului Public apreciază că, în raport cu motivul pe care se întemeiază contestația parchetului, este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept menționate. Chestiunea de drept pusă în discuție nu face obiectul unui recurs în interesul legii și asupra acestei chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat deja printr-o decizie întemeiată pe dispozițiile art. 471 alin. 1 din Noul Cod procedură penală.

Apărătorul din oficiu desemnat să asigure asistența juridică intimatului – condamnat AAM, avocat CO, solicită sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu problema de drept pusă în discuție

Intimatul condamnat, având cuvântul, este de acord cu concluziile apărătorului său.

Instanța pune în discuție pe fond chestiunea de drept invocată respectiv dacă infracțiunile prevăzute de art. 323 din Codul penal din 1968 și art.8 din Legea 39/2003 își găsesc corespondent în art. 367 alin. 1 din Noul Cod penal sau dimpotrivă sunt dezincriminate deoarece legiuitorul a înțeles să incrimineze în dispozițiile art. 367 alin 1 Noul Cod penal numai infracțiunea prevăzută de art. 7 din Legea 39/2003. De asemenea, pune în discuție suspendarea judecării cauzei în ipoteza sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Reprezentanta Ministerului Public apreciază că infracțiunile prevăzute de art. 323 din Codul penal din 1968 și art.8 din Legea 39/2003 (în reglementarea dinaintea modificărilor aduse prin Legea nr.187/2012 și Legea nr. 255/2013) își găsesc corespondent în art. 367 alin. 1 din Noul Cod penal, nefiind dezincriminate. Solicită, în temeiul art. 476 alin. 2 Noul Cod de procedură penală, suspendarea judecării până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile asupra chestiunii de drept sus menționate.

Apărătorul din oficiu desemnat să asigure asistența juridică intimatului – condamnat AAM, avocat CO, apreciază că infracțiunile prevăzute de art. 323 din Codul penal din 1968 și art.8 din Legea 39/2003 nu își găsesc corespondent în art. 367 alin. 1 din Noul Cod penal, fiind dezincriminate.

Intimatul condamnat, având cuvântul, este de acord cu concluziile apărătorului său.

CURTEA

Constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit dispozițiilor art. 475 Noul Cod procedură penală, motivat de faptul că:

- Curtea de Apel este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, potrivit art. 23 din Legea nr. 255/2013 (modificată prin OUG nr. 116/2013).

- De lămurirea modului de interpretare și aplicare a problemei de drept puse în discuție depinde soluționarea pe fond a contestației formulate.

- Chestiunea de drept pusă în discuție nu face obiectul unui recurs în interesul legii și asupra acestei chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat deja printr-o decizie întemeiată pe dispozițiile art. 471 alin. 1 din Noul Cod procedură penală sau printr-o hotărâre întemeiată pe dispozițiile art. 475 din Noul Cod de procedură penală..

Expunerea succintă a obiectului cauzei:

La data de 17 februarie 2014 Comisia de evaluare a incidenței aplicării legii penale mai favorabile din cadrul Penitenciarului Codlea, constituită potrivit prevederilor HG nr. 836/2012 și OUG 116/2013, a sesizat Tribunalul Brașov pentru a dispune cu privire la aplicarea legii penale mai favorabile în privința condamnatului AAM.

Potrivit înscrisurilor atașate sesizării, condamnatul se află în executarea pedepsei principale rezultante de 3 ani închisoare stabilită prin sentința penală nr. 569/2011 a Tribunalului Dolj definitivă prin neapelare. Această pedeapsă are ca pedepse componente

pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 8 din Legea nr. 39/2003 cu referire la art. 2 alin. 1 pct. 18 din Legea nr. 39/2003 și art. 323 din Cod penal din 1968 și pedeapsa de 2 ani închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 25 din Legea nr. 365/2002. Pentru infracțiunea prevăzută de art. 25 din Legea nr. 365/2002 condamnatului i-a fost aplicată și pedeapsa complementară prevăzută de art. 64 alin. 1 lit. a și b din Codul penal din 1969.

În fapt, s-a reținut că acesta a sprijinit un grup infracțional neorganizat constituit din inculpații VLI, TAC și învinuții SN și IC în scopul falsificării unor instrumente de plată electronice.

Prin sentința penală nr. 69/S din 28 februarie 2014 pronunțată în dosarul penal nr. 790/62/2014 al Tribunalului Brașov s-a admis sesizarea Comisiei de evaluare a incidenței aplicării legii penale mai favorabile din cadrul Penitenciarului Codlea cu referire la AAM și, în consecință:

S-a descontopit pedeapsa principală de 3 ani închisoare aplicată, prin sentința penală nr. 569/19.12.2011 a Tribunalului Dolj definitivă prin neapelare, condamnatului AAM, în pedepsele componente:

- pedeapsa de 3 ani închisoare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 8 din Legea 39/2003 cu referire la art. 2 alin 1 pct. 18, art. 323 Cod penal – 1968;

- pedeapsa de 2 ani închisoare pentru infracțiunea prev de art 25 din Legea nr 365/2002.

S-a constatat că, în prezent, Codul penal nu mai prevede infracțiunea înscrisă în art. 323 Cod penal -1968, iar Legea 39/2003 nu mai prevede infracțiunea prev de art 8, infracțiune care nu a fost preluată nici de dispozițiile Codului penal în vigoare, faptă pentru care s-a dispus condamnarea numitului AAM fiind astfel dezincriminată și, prin urmare, nu se mai execută sancțiunea aplicată pentru aceasta.

S-au înlăturat dispozițiile art 33 lit a, 34 lit b, art.35 Cod penal din 1968.

S-a dispus executarea în continuare a pedepsei de 2 ani închisoare aplicată condamnatului pentru infracțiunea prev de 25 din Legea nr 365/2002, faptă care se regăsește în art 314 alin 2 Cod penal dar și 2 ani pedeapsa complementară prevăzută de art 66 lit a,b Cod penal, aplicată potrivit art 6 alin 5 Cod penal pentru această infracțiune.

S-a făcut aplicarea art 71, 64 lit a teza II, lit b Cod penal 1968 (art. 65 alin. 1 Cod penal).

S-a dedus din durata pedepsei de 2 ani închisoare perioada arestării preventive și executată de la data de 7.10.2010 la data de 14.10.2010 și de la data de 20.11.2012 la zi.

S-a dispus ca, la data rămânerii definitive a prezentei, să fie anulat mandatul vechi de executare nr 647/2011 din 3.01.2012 și să fie emis un nou mandat de executare a pedepsei conform hotărârii în cauză.

Pentru a hotărî astfel, Tribunalul a constatat că, în prezent, infracțiunile prevăzute de art. 323 Cod penal din 1968 și respectiv art. 8 din Legea nr. 39/2003 au fost dezincriminate în Noul Cod penal, respectiv în prevederile art. 367 din Noul Cod penal, este incriminată doar infracțiunea prevăzută de art. 7 din Legea nr. 39/2003.

Împotriva acestei sentințe a formulat contestație Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DIICOT Brașov care a solicitat desființarea sentinței penale nr. 69/S/2014 a Tribunalului Brașov și, pe fond, respingerea sesizării Comisiei din cadrul Penitenciarului Codlea, întrucât în infracțiunea prevăzută de art. 367 din Noul Cod penal,

legiuitorului a înțeles să incrimineze atât infracțiunea prevăzută de art. 7 din Legea nr. 39/2003, cât și infracțiunea prevăzută de art. 8 din Legea nr. 39/2003 cu referire la art. 323 din Codul penal 1968.

Punctele de vedere ale părților exprimate cu ocazia dezbaterilor din data de 1 aprilie 2014:

Reprezentanta Ministerului Public, susținând motivul pe care se întemeiază contestația parchetului, a opinat că, în prevederile art. 367 din Noul Cod penal, legiuitorul a înțeles să incrimineze atât infracțiunea prevăzută de art. 7 din Legea nr. 39/2003 (în reglementarea dinaintea modificărilor aduse prin Legea nr.187/2012 și Legea nr. 255/2013), cât și infracțiunea prevăzută de art. 8 din Legea nr. 39/2003 (în reglementarea dinaintea modificărilor aduse prin Legea nr.187/2012 și Legea nr. 255/2013) cu referire la art. 323 din Codul penal 1968.

Intimatul – condamnat a susținut, prin apărătorul din oficiu că, în opinia sa, legiuitorul a înțeles să incrimineze numai infracțiunea prevăzută de art. 7 din Legea nr. 39/2003 (în reglementarea dinaintea modificărilor aduse prin Legea nr.187/2012 și Legea nr. 255/2013), infracțiunea prevăzută de art. 8 din Legea nr. 39/2003 (în reglementarea dinaintea modificărilor aduse prin Legea nr.187/2012 și Legea nr. 255/2013) cu referire la art. 323 din Codul penal 1968 fiind dezincriminată.

Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

-Art. 7 din Legea nr. 39/2003(în reglementarea dinaintea modificărilor aduse prin Legea nr.187/2012 și Legea nr. 255/2013) prevedea: “inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unui astfel de grup se pedepsește cu închisoarea de la 5 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi”;

-Art. 8 din Legea nr. 39/2003 prevedea: “inițierea sau constituirea ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unui grup, în vederea săvârșirii de infracțiuni, care nu este, potrivit prezentei legi, un grup infracțional organizat, se pedepsește, după caz, potrivit art. 167 sau 323 din Codul penal”;

-Art. 2 din Legea nr. 39/2003 prevedea: “În prezenta lege termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) grup infracțional organizat - grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, care există pentru o perioadă și acționează în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni grave, pentru a obține direct sau indirect un beneficiu financiar sau alt beneficiu material; nu constituie grup infracțional organizat grupul format ocazional în scopul comiterii imediate a uneia sau mai multor infracțiuni și care nu are continuitate sau o structură determinată ori roluri prestabilite pentru membrii săi în cadrul grupului;

b) infracțiune gravă - infracțiunea care face parte din una dintre următoarele categorii:

1. omor, omor calificat, omor deosebit de grav;
2. lipsire de libertate în mod ilegal;
3. sclavie;
4. șantaj;
5. infracțiuni contra patrimoniului, care au produs consecințe deosebit de grave;
6. infracțiuni privitoare la nerespectarea regimului armelor și munițiilor, materiilor explozive, materialelor nucleare sau al altor materii radioactive;
7. falsificare de monede sau de alte valori;

8. divulgarea secretului economic, concurența neloială, nerespectarea dispozițiilor privind operații de import sau export, deturnarea de fonduri, nerespectarea dispozițiilor privind importul de deșeuri și reziduuri;

9. proxenetismul;

10. infracțiuni privind jocurile de noroc;

11. infracțiuni privind traficul de droguri sau precursori;

12. infracțiuni privind traficul de persoane și infracțiuni în legătură cu traficul de persoane;

13. traficul de migranți;

14. spălarea banilor;

15. infracțiuni de corupție, infracțiunile asimilate acestora, precum și infracțiunile în legătură directă cu infracțiunile de corupție;

16. contrabanda, evaziunea fiscală, precum și celelalte infracțiuni prevăzute de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare;

17. bancruta frauduloasă;

18. infracțiuni săvârșite prin intermediul sistemelor și rețelilor informatice sau de comunicații;

19. traficul de țesuturi sau organe umane;

20. orice altă infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii, al cărei minim special este de cel puțin 5 ani;

c) infracțiune cu caracter transnațional - orice infracțiune care, după caz:

1. este săvârșită atât pe teritoriul unui stat, cât și în afara teritoriului acestuia;

2. este săvârșită pe teritoriul unui stat, dar pregătirea, planificarea, conducerea sau controlul său are loc, în tot sau în parte, pe teritoriul altui stat;

3. este săvârșită pe teritoriul unui stat de un grup infracțional organizat care desfășoară activități infracționale în două sau mai multe state;

4. este săvârșită pe teritoriul unui stat, dar rezultatul acesteia se produce pe teritoriul altui stat;

d) informator - persoană care are cunoștință despre un grup infracțional organizat și furnizează organelor judiciare informații sau date relevante pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea săvârșirii unor infracțiuni grave de unul sau mai mulți membri ai acestui grup.”

-Art. 323 alin. 1 din Codul penal din 1968 prevedea: “fapta de a se asocia sau de a iniția constituirea unei asocieri în scopul săvârșirii unuia sau mai multor infracțiuni, altele decât arătate în art. 167, ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unei astfel de asocieri se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 15 ani, fără a se putea depăși pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea ce intră în scopul asocierii;

Alin. 2 – Dacă fapta de asocieri a fost urmată de săvârșirea unei infracțiuni se aplică celor care au săvârșit infracțiunea respectivă pedeapsa prevăzută pentru acea infracțiune în concurs cu pedeapsa prevăzută în alineatul 1”.

Prin modificările aduse prin Legea nr.187/2012 și Legea nr. 255/2013, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 39/2003 au fost abrogate, iar art. 2 din Legea nr. 39/2003 are următorul conținut:

a) grup infracțional organizat - grupul definit la art. 367 alin. (6) din Codul penal;

b) infracțiune gravă - infracțiunea pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață sau pedeapsa închisorii al cărei maxim special este de cel puțin 4 ani, precum și următoarele infracțiuni:

1. supunerea la muncă forțată sau obligatorie, prevăzută la art. 212 din Codul penal;
2. divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice, prevăzută la art. 304 din Codul penal;
3. ștergerea sau modificarea marcajelor de pe arme letale, prevăzută la art. 344 din Codul penal;
4. infracțiuni privind concurența neloială;
5. infracțiuni de corupție, infracțiunile asimilate acestora, precum și infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene;
6. infracțiuni privind traficul de droguri;
7. infracțiuni privind regimul juridic al precursorilor de droguri;
8. infracțiuni privind nerespectarea dispozițiilor privind introducerea în țară de deșeuri și reziduuri;
9. infracțiuni privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc;

#B

c) infracțiune cu caracter transnațional - orice infracțiune care, după caz:

1. este săvârșită atât pe teritoriul unui stat, cât și în afara teritoriului acestuia;
2. este săvârșită pe teritoriul unui stat, dar pregătirea, planificarea, conducerea sau controlul său are loc, în tot sau în parte, pe teritoriul altui stat;
3. este săvârșită pe teritoriul unui stat de un grup infracțional organizat care desfășoară activități infracționale în două sau mai multe state;
4. este săvârșită pe teritoriul unui stat, dar rezultatul acesteia se produce pe teritoriul altui stat;

d) informator - persoană care are cunoștință despre un grup infracțional organizat și furnizează organelor judiciare informații sau date relevante pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea săvârșirii unor infracțiuni grave de unul sau mai mulți membri ai acestui grup.

-Art. 367 din Noul Cod penal (Legea nr.286/2009 modificată prin Legea nr. 187/2012) prevede:

Constituirea unui grup infracțional organizat:

(1) Inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unui astfel de grup se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Când infracțiunea care intră în scopul grupului infracțional organizat este sancționată de lege cu pedeapsa detențiunii pe viață sau cu închisoarea mai mare de 10 ani, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2) au fost urmate de săvârșirea unei infracțiuni, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

(4) Nu se pedepsesc persoanele care au comis faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2), dacă denunță autorităților grupul infracțional organizat, înainte ca acesta să fi fost descoperit și să se fi început săvârșirea vreuneia dintre infracțiunile care intră în scopul grupului.

(5) Dacă persoana care a săvârșit una dintre faptele prevăzute în alin. (1) - (3) înlesnește, în cursul urmăririi penale, aflarea adevărului și tragerea la răspundere penală a

unuia sau mai multor membri ai unui grup infracțional organizat, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

(6) Prin grup infracțional organizat se înțelege grupul structurat, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită perioadă de timp și pentru a acționa în mod coordonat în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni.

Prezentarea jurisprudenței Curții de Apel Brașov:

Au fost identificate Decizia penală nr.24/C/14.03.2014 pronunțată în dosarul nr. 792/62/2014 și Sentința penală nr. 48/F/11.03.2014 pronunțată în dosarul nr. 98/64/2014 ale Curții de Apel Brașov în care s-a apreciat că infracțiunea prevăzută de art. 8 din Legea nr. 39/2003 în vechea reglementare este dezincriminată, neputându-se considera că se regăsește incriminată în dispozițiile art. 367 din Noul Cod penal.

Opinia motivată a judecătorului:

În dispozițiile art. 367 din Noul Cod penal, legiuitorul a înțeles să incrimineze infracțiunea prevăzută în art. 7 din Legea nr. 39/2003 (în reglementarea dinaintea modificărilor aduse prin Legea nr.187/2012 și Legea nr. 255/2013), respectiv inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat, aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unui astfel de grup. În ceea ce privește infracțiunea prevăzută de art. 8 din Legea nr. 39/2003 (în reglementarea dinaintea modificărilor aduse prin Legea nr.187/2012 și Legea nr. 255/2013), privind inițierea sau constituirea or aderarea sau sprijinirea unui grup care nu este un grup infracțional organizat, aceasta este dezincriminată, neputându-se considera că se regăsește incriminată în dispozițiile art. 367 din Noul Cod penal.

Dispozițiile completului de judecată:

Față de considerentele anterior expuse, constatând admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, potrivit art. 475 din Noul Cod de procedură penală, va dispune, în baza art.476 alin. 1 raportat la art.475 Noul Cod de procedură penală sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: **dacă infracțiunile prevăzute de art. 323 din Codul penal din 1968 și art.8 din Legea 39/2003 (în reglementarea dinaintea modificărilor aduse prin Legea nr.187/2012 și Legea nr. 255/2013) își găsesc corespondent în art. 367 alin. 1 din Noul Cod penal sau dimpotrivă sunt dezincriminate deoarece legiuitorul a înțeles să incrimineze în dispozițiile art. 367 alin 1 Noul Cod penal numai infracțiunea prevăzută de art. 7 din Legea 39/2003 (în reglementarea dinaintea modificărilor aduse prin Legea nr.187/2012 și Legea nr. 255/2013).**

În baza art. 476 alin. 2 Noul Cod de procedură penală va suspenda judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

În numele legii
DISPUNE

În baza art.476 alin. 1 rap. la art.475 Noul Cod de procedură penală sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: **dacă infracțiunile prevăzute de art. 323 din Codul penal din 1968 și art.8 din Legea 39/2003 își găsesc corespondent în art. 367 alin. 1 din Noul Cod penal sau dimpotrivă sunt dezincriminate deoarece legiuitorul**

a înțeles să incrimineze în dispozițiile art. 367 alin 1 Noul Cod penal numai infracțiunea prevăzută de art. 7 din Legea 39/2003.

În baza art. 476 alin. 2 Noul Cod de procedură penală suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică din 01. aprilie 2014.

Președinte,
AD

Grefier,
DC